

MENKİBE: Malının Gitmesini İstemedi

Bağdat'ta kimseye bir şey vermeyen çok cimri biri yaşıyordu. Bir gün dedi ki: "Ahmed-i Haddâd'dan başka kimseye düşmanlığım yok. Çünkü, o insanlara çok yemek ikram eder" derdi.

Cimri kimseye rüyasında; "Bütün malının Ahmed-i Haddâd'ın olacağı" gösterildi. Cimri kalkıp:

"Buna bir hile, bir yol bulmam ve malımı ona vermemem lâzımdır" dedi. İçi oyuk büyük bir baston yaptırdı. Altınlarının yarısını bastonun içine koydu, iki ucunu sıkıca kapattı. Bastonu Dicle Nehri'ne attı. Ahmed-i Haddad, sandala binip, karşıya geçerken, bastonu Dicle Nehri'ne düştü. Kayıkçıya bir dirhem gümüş para verip, bastonunu çıkarmasını söyledi. Kayıkçı suya dalıp, bastonu buldu. Kayıkçının çıkardığı baston normalden çok ağırdı. Ahmed-i Haddâd'ın mesleği demircilik idi. Dükkânında bastonun ucunu açınca, ağırlığın, içine doldurulan altınlardan dolayı olduğunu gördü. Altınları çıkardı. Cimri durumu öğrenince:

"Ah! Ne yapayım da, öbür yarısını ona vermiyeyim" deyip, kalan altınları getirdi. Un alıp, ekmek pişirdi. Ekmekleri fakirlerin kaldıkları yere getirip verdi. Yiyenlerin hepsinin dişleri ağrımaya başladı. Çünkü, "Cimrinin yemeği hastalık yapar" buyuruldu.

Fakirler ekmek paralarını Ahmed-i Haddad'a verip, karşılığında dişlerini tedavi ettirdiler. Böylece, cimrinin bütün parası cömert Ahmed-i Haddad'a geçmiş oldu. Haber cimriye ulaşınca, birden karın ağrısına yakalandı. Hastalanıp öldü.

Kaynak: Gençlerin Rehberi